

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej žalobcu: **Ing. K.R.**, nar. X., bytom N., B., zast. JUDr. P.B., advokátom, B., K. proti žalovanému: **T.M.**, nar. X., M., H., **o náhradu škody v sume 2 819,97 Eur s príslušenstvom**, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.03.2010, č. k. 13 Cob 214/2009-84, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.03.2010, č. k. 13 Cob 214/2009-84 **z a m i e t a.**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu v Martine, č. k. 17 Cb 7/2009-57 zo dňa 25.05.2009 a žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Proti tomuto rozsudku pripustil dovolanie.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia súd I. stupňa napadnutým rozsudkom žalobcu žalobu zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

Odvolačný súd posúdil žalobcom uplatnený nárok ako nárok na náhradu škody, ktorú mu mal spôsobiť žalovaný ako konateľ S., s.r.o. v spojení s trestným rozsudkom Okresného súdu v Martine, sp. zn. 12T 122/2007, ktorým bol žalovaný právoplatne odsúdený a žalobca odkázaný s náhradou škody na občiansko-právny súd.

Odvolačný súd konštatoval, že okresný súd správne postupoval, pokiaľ sa okrem rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 12T 122/2007-73 zo dňa 08.02.2008 oboznámil aj s právoplatným rozsudkom Okresného súdu Martin, č. k. 15Cb 301/2005-75 zo dňa 13.11.2006, právoplatným dňa 16.01.2007. Je nepochybné, že rozsudkom Okresného súdu Martin, č. k. 12T 122/2007-73 zo dňa 08.02.2008 bol žalobca ako poškodený s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie. Z ust. § 135 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že tak okresný súd a v rámci vyvolaného odvolacieho konania aj krajský súd bol viazaný len rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin, v danom prípade bol žalovaný právoplatným rozsudkom Okresného súdu Martin, č. k. 12T 122/2007-73 zo dňa 08.02.2008 uznaný za vinného, keďže spáchal trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005. Nebol však prvostupňový súd a odvolací súd viazaný výškou uvedenej škody v rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 12T 122/2007-73 zo dňa 08.02.2008, a to škody najmenej v sume v tom čase 60 000 Sk, hoci v odsudzujúcom trestnom rozsudku výška škody 60 000 Sk bola uvedená ako kvalifikačný moment v rámci trestného konania. Krajský súd zvýraznil, že podľa ust. § 135 ods. 1 O.s.p. je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto tento trestný čin spáchal, avšak tak prvostupňový súd, ako aj odvolací súd nebol viazaný výškou škody, ktorá bola uvedená v trestnom rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 12T 122/2007-73 zo dňa 08.02.2008. Tento postup okresného súdu a aj krajského súdu bol v súlade s ust. § 135 ods. 1 O.s.p.

Z právoplatného rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 15Cb 301/2005-75 zo dňa 13.11.2006 nepochybne vyplynulo, že základom nároku žalobcu o zaplatenie sumy 60 000 Sk spolu s príslušenstvom voči žalovanému S., s.r.o., so sídlom K., IČO: X. bol úplne iný skutkový dej, a to ukončenie zmluvného vzťahu medzi žalobcom a obchodnou spoločnosťou S., s.r.o., dôsledkom čoho bolo povinnosťou žalovaného S. vrátiť žalobcovi poskytnutú zálohu 60 000 Sk, určenú na plnenie z uzavretej zmluvy o dielo podľa ust. § 631 a nasl. Obč. zák. V prípade zániku zmluvy, resp. jej ukončenia, nastupuje vzájomná synalagmatická povinnosť zmluvných strán vrátiť si plnenia poskytnuté na základe zaniknutej zmluvy, ktorej predmet nebol naplnený. Žalobcova pohľadávka, resp. žalobcov nárok má svoj základ v akceptovanom záväzku zo strany S., s.r.o. vrátiť žalobcovi sumu 60 000 Sk, ktorá bola prevzatá ako záloha podľa uzavretej zmluvy o dielo so žalobcom, tzn. že žalobcom uplatnený nárok nemá svoj základ v rovine škody, a to nielen voči spoločnosti S., s.r.o., ani voči žalovanému, vo vzťahu ku ktorému škoda vo výške 60 000 Sk nebola preukázaná.

Odvolačí súd, rovnako ako súd I. stupňa konštatoval, že na strane žalobcu existujúca pohľadávka vo výške 60 000 Sk proti spoločnosti S., s.r.o. podľa právoplatného rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 15Cb 301/2005-75 zo dňa 13.11.2006 nemohla byť transformovaná do nároku žalobcu na náhradu škody proti žalovanému, keďže táto pohľadávka žalobcu má svoj skutkový základ v ukončenom zmluvnom vzťahu so spoločnosťou S., s.r.o. Tým túto pohľadávku žalobcu nemožno stotožňovať s tvrdenou škodou, naviac, ktorá vo vzťahu ku konaniu žalovaného ako konateľa spoločnosti S., s.r.o. nebola žalobcom v rámci občianskeho súdneho konania preukázaná. Neboli žalobcom preukázané všetky právne predpoklady zodpovednosti žalovaného za škodu, ale hlavne škoda samotná. Pokiaľ okresný súd žalobu žalobcu zamietol, tak jeho rozhodnutie bolo vecne správne a krajským súdom potvrdené.

Ako rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, pre ktoré pripustil dovolanie, uviedol odvolací súd rozhodnutie v súvislosti s vystupovaním žalovaného ako konateľa spoločnosti S., s.r.o. za existencie právoplatných súdnych rozhodnutí, a to rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 15Cb 301/2005-75 zo dňa 13.11.2006, ktorým bola spoločnosť S., s.r.o. ako žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi v tom čase istinu 60 000 Sk s príslušenstvom, vrátane náhrady trov konania a popri tomto rozsudku existujúce rozhodnutie rovnako právoplatné, a to Okresného súdu Martin, č. k. 12T 122/2007-73 zo dňa 08.02.2008,

ktorým bol konateľ spoločnosti S., s.r.o., a to T.M., nar. X. uznaný vinným z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, 2 Trestného zákona.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, odôvodnené podľa § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p. Navrhol, aby dovolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že jeho žalobe vyhovie v celom rozsahu.

Vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. vidí v tom, že súd nezisťoval rozhodné skutočnosti uvedené v žalobe a odvolaní, konkrétne, že v trestnom konaní žalovaný bol uznaný vinným, žalovaný uznal výšku škody a zaviazal sa ju ako fyzická osoba žalovanému uhradiť, čím došlo buď k prevzatíu záväzku alebo k pristúpeniu k dlhu dlžníka S., s.r.o., s ktorým žalobca súhlasil. Danosť nesprávneho právneho posúdenia veci odvodzuje z rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Cdo 21/99 a skutočnosti, že odvolací súd vo výroku nešpecifikoval právne otázky, pre ktoré dovolanie pripúšťa. Z uvedeného rozsudku Najvyššieho súdu SR vyvodzuje za spomenutej situácie, že celé rozhodnutie odvolacieho súdu má zásadný právny význam. Podľa jeho mienky má vo veci zásadný právny význam riešenie otázky, „či je možné v občianskoprávnom konaní zaviazat' žalovaného - konateľa s.r.o. na náhradu škody, na ktorú bol žalobca odkázaný v trestnom konaní, v ktorom bol žalovaný právoplatne odsúdený pre spôsobenie škody žalobcovi.“

Konkrétne vytýka, že súd aplikoval na vec ustanovenia Obchodného zákonníka namiesto Občianskeho zákonníka, že neskúmal vyhlásenie žalovaného v trestnom konaní, resp. nezabezpečil jeho výsluch na zistenie jeho stanoviska k žalobcom voči nemu uplatnenej náhrade škody, že nesprávne usúdil, že nemohlo dôjsť k transformácii nároku voči spoločnosti S., s.r.o. na nárok na náhradu škody voči žalovanému.

Namieta, že súd nerozlíšil, že ide o dva odlišné nároky; a/ v občianskoprávnom konaní súd zaviazal spoločnosť S., s.r.o. podľa ustanovení Občianskeho zákonníka vrátiť žalobcovi prijatú zálohu a b/ v trestnom konaní bol žalovanému ako konateľovi preukázaný podvod, žalovaný spôsobenie škody a jej výšku uznal, súd ho za toto konanie odsúdil a náhradu škody mal priznať súd v občianskoprávnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací preskúmal rozhodnutie odvolacieho súdu podľa § 242 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 243a ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu je správne.

Pokiaľ ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, pre ktoré odvolací súd pripustil dovolanie podľa § 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a odvolací súd ho označil aj v zmysle návrhu právneho zástupcu žalovaného ako rozhodnutie v súvislosti s vystupovaním žalovaného ako konateľa spoločnosti S., s.r.o. za existencie právoplatných súdnych rozhodnutí, a to rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 15Cb 301/2005-75 zo dňa 13.11.2006, ktorým bola spoločnosť S., s.r.o. ako žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi v tom čase istinu 60 000 Sk s príslušenstvom, vrátane náhrady trov konania a popri tomto rozsudku existujúce rozhodnutie rovnako právoplatné, a to Okresného súdu Martin, č. k. 12T 122/2007-73 zo dňa 08.02.2008, ktorým bol konateľ spoločnosti S., s.r.o., a to T.M., nar. X. uznaný vinným z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, 2 Trestného zákona.

Odôvodnenie odvolacieho súdu nasvedčuje tomu, že uvádzaná neistota v riešení otázky vystupovania žalovaného vo veci zo zreteľa právoplatného rozsudku trestného súdu, teda rozsudku zo dňa 08.02.2008, č. k. 12T 122/2007-73 vyplývala z nerozlíšenia skutočností, o ktorých tento súd rozhodol právoplatne a o ktorých právoplatne nerozhodol. Aj odvolací súd konštatuje, že právoplatne rozhodol o tom, že žalovaný (v trestnej veci obvinený) spáchal trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005. Právoplatné je tiež rozhodnutie o treste, ako aj o tom, že poškodený Ing. K.R. jeho nárokom na náhradu škody sa podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkazuje na občianske súdne konanie.

V súvislosti s aplikáciou ust. § 288 ods. 1 Trestného poriadku v citovanom právoplatnom rozsudku trestného súdu treba zdôrazniť, že tento výrok sa zakladá na ustanoveniach Trestného poriadku, nemožno považovať za záväzné rozhodnutie trestného súdu o tom, že Ing. R. konaním odsúdeného škodu vôbec utrpel a utrpel ju vo výške, ktorú si uplatnil v rozhodovanej občianskoprávnej veci.

Keďže odvolací súd jasne uviedol rozhodnutie, pre ktoré pripustil dovolanie, dovolací súd sa návrhom tejto otázky, ktorú formuloval žalobca vo svojom dovolaní, nezaoberal.

Pokiaľ dovolateľ namieta, že odvolací súd neskúmal vyhlásenie žalovaného v trestnom konaní, resp. nezabezpečil jeho výsluch, odvolací súd dôvodne konštatoval, že mohol vziať do úvahy len tie skutočnosti a dôkazy, ktoré žalobca uviedol v žalobe a na pojednávaní pred

súdom I. stupňa dňa 25.05.2009, pretože žalobca nepreukázal niektoré z taxatívne v § 205 a ods. 1 písm. a/ až d/ O.s.p. uvedených dôvodov.

Na tomto základe dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zamietol. Úspešnému žalovanému vzniklo podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. právo na náhradu trov konania. Keďže mu žiadne nevznikli, dovolací súd mu ich nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 16. novembra 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová